

H. Radboud

Ca 850 - 917.

Feest: 8 november (met de andere heilige bisschoppen van Utrecht) .

Patroonheilige van de voormalige locatie Radboud te Deventer (de Worp)

Sinds januari 2016 naamgever van het Radboud-huis

In Nederland is Radboud de patroon van de katholieke wetenschapsbeoefening.

Op de dag na het feest van Sint Willibrord herdenkt de kerk van Utrecht diegenen onder haar bestuurders die, evenals hij, als heiligen worden vereerd.....

.... (Abt Gregorius, H. Bonifatius, Albrik, Willehad, Lebuinus, Marcellinus, Ludger, Frederik, Hunger, graaf Ansried, Bernold)

Radboud is als schrijver de beste vertegenwoordiger van de Karolingische cultuur in ons land en heeft vanuit Deventer het bisdom bestuurd.

Hymne voor één geloofsverkondiger

(Uit algemene inleiding bij het getijdenboek blz. 263N)

Het morgenlicht verdrijft de nacht
en kondigt aan: de zon breekt door.
Komt, vieren wij een heilig man
en volgen wij zijn lichtend spoor.

Hij was voor ons een Godsgezant,
hij heeft de slapers op doen staan,
het heil verkondigd in dit land:
dat Christus' licht is opgegaan.

Hij was zijn kudde toegewijd,
zodat hij haar beschermen kon
en haar behouden heeft geleid
naar Jezus, onze levensbron.

Apostel, levend bij de Heer,
tot u is ons gebed gericht:
verkrijg voor allen, altijd weer,
de gave van het eeuwig licht.

Aan de drieëne God zij eer.
Hem zullen wij, na deze tijd,
zoals gij ons eens hebt geleerd,
verheerlijken in eeuwigheid.

Hij moet rond 850 geboren zijn in het Zuid-Franse plaatsje Lomagne in het district Gascogne aan de voet van de Pyreneeën. Op ongeveer tienjarige leeftijd werd hij naar de kloosterschool van Keulen gestuurd voor zijn opleiding; de broer van zijn vader Gunthar was daar aartsbisschop. Maar toen deze in 863 in opspraak raakte en door de paus in de ban werd gedaan, omdat hij het onwettig huwelijk van Lotharius II van Neder-Lotharingen had ingezegend, verhuisde Radboud naar de kloosterschool van Parijs. Daar stond op dat moment Manno uit Stavoren aan het hoofd: iemand die net als Radboud Fries bloed in de aderen had.

Nadat hij eerst in dienst had gestaan van een abt Hugo, was hijzelf abt geworden te Tours. Van daaruit werd hij in 900 tot bisschop van Utrecht benoemd. Zelf schrijft hij in zijn kroniek: *"In hetzelfde jaar zijn Folco, metropolitaan van Reims († 900; feest 17 juni), en koning Zwentibold († 900; feest 13 augustus) vermoord. Weinige dagen tevoren ben ik, zondaar Radboud, ingeschreven onder de bedienaren van de Utrechtse kerk. Moge ik eens met hen de eeuwige vreugde genieten."* Omdat de bisschopsstad nog bezet werd door de Noormannen, koos hij Deventer als standplaats. De door Lebuïnus gebouwde Mariakerk stond er nog overeind.

Hij ijverde met grote kracht voor de wederopbouw van kerken en kloosters, alsmede voor de verdieping van geloof en wetenschap onder de kerkelijke bedienaren. Na verloop van tijd nam hij zijn intrek in Utrecht. Hij werd niet hartelijk ontvangen. Zo afwerend zelfs, dat de legende vertelt hoe hij met gestrekte arm in navolging van Christus uitriep: *"Satan, ga achter mij!"* Het verhaal wil dat er op dat moment velen werden getroffen door de pest en stierven. Hoe dit zij, het zegt in ieder geval iets van de vijandige stemming, die geheerst moet hebben onder de aanwezigen.

Tegen het einde van zijn leven trok hij zich weer terug te Deventer. Hij stierf te Ootmarsum en werd bijgezet in de St-Lebuïnuskerk van Deventer. (www.heiligen-3s.nl)